

Kan het anders? Gelukkig wel!

Voor u ligt weer een mooi gevuld magazine met veel lezenswaardige en inspirerende bijdragen van en over statushouders. Dit keer hebben we extra aandacht voor vrouwelijke statushouders. Uit onderzoek blijkt namelijk dat vrouwelijke vluchtelingen minder kans hebben op werk dan mannelijke vluchtelingen. Hoe kan dat?

Enkele jaren geleden was ik op werkbezoek in de Verenigde Staten waar het merendeel van de vluchtelingen binnen een jaar na aankomst de taal spreekt. Ze hebben verblijfspapieren, een dak boven hun hoofd en ze hebben werk. Als dit lukt in de Verenigde Staten, waarom lukt het ons dan niet?

In de VS krijgt iedereen die ook maar enigszins iets kan, de kans om zo snel mogelijk de arbeidsmarkt te betreden. Dus: is water rondbrengen in een restaurant het enige dat jij kan? Dan mag je direct beginnen. Binnen een mum van tijd heb je collega's, je doet werkervaring op en je ontwikkelt vaardigheden die jouw kansen vergroten.

In Nederland zie ik dat mensen jarenlang buiten de arbeidsmarkt om voorbereid worden op een baan. Waarom bieden we mensen niet de kans om snel in te stappen en daarmee de kans om te leren en de kans om zich te ontwikkelen?

Ik zie ook dat werkzoekenden in Nederland allerlei bureaucratische barrières tegenkomen. De klantreis die afgelegd moet worden om bij werk, inkomen of een voorziening voor werk te komen, is lang en vol hobbels.

Kan het anders? Gelukkig wel. Daarom vind ik het werk van *K!X Works* zo belangrijk. Ik ben blij dat lokale cliëntenraden en *K!X Works* elkaar steeds beter weten te vinden. Samen met de nieuwkomer kunnen zij zich een weg banen in het oerwoud van regels. En met hun pragmatische insteek kunnen zij regels overbodig maken. Dat gaat alle statushouders helpen.

Amma Asante is voorzitter van de Landelijke Cliëntenraad (LCR) en is gashoofdreducteur van deze vierde editie van Doen!